

Občutek PREROJENOSTI

Jessica Larsen
po resnični zgodbi

Estonija

»Presenečenje imam!« je rekla *Em* (mama), ko je prišla po *Rasmusa* v šolo. Hodila sta po ozkih ulicah, obdanih s pisanimi zgradbami.

»Rosolje za večerjo?« je *Rasmus* upajoče ugibal. Jedli so jo ravno prejšnji teden za njegov sedmi rojstni dan. Vendar bi lahko vedno pojedel še več solate iz rdeče pese in krompirja z vložnim slanikom.

Em je smeje odkimala. »Zjutraj sem na avtobusu spoznala dve dekleti. Misijonarki. Nocoj naju bosta obiskali, da se bomo pogovarjali o njeni cerkvi.«

Rasmus jo je zvedavo pogledal. Še nikoli prej ni srečal misijonarjev.

Ko sta prišli, se je v svoji sobi igral z gasilskim tovornjakom. »Tere! Tere! Živijo!« sta pozdravili *Em*, ko

sta vstopili v stanovanje. Sezuli sta si težke škornje in obuli copate, ki jih je imela *Em* za obiskovalce. *Em* ju je peljala k oranžnemu kavču. *Rasmus* pa je ostal pri vratih.

Višja ženska ga je opazila in se nasmehnila. Na njeni črni tablici je pisalo *Ōde Craig* (sestra *Craig*). »Tvoja mami nama je povedala, da si ravno praznoval rojstni dan,« je rekla. »Nekaj sva ti prinesli.« Pokazala mu je majhno kartico. Natančno jo je pogledal.

Bila je slika moškega. Oblečen je bil v bela oblačila in imel je iztegnjene roke.

»Ali veš, kdo je to?« je vprašala *Ōde Craig*.

Rasmus ni poznal njegovega imena. Te slike ni videl nikoli prej. Vendar se je moški zdel prijazen in močan.

»Mislim, da je kralj!« je rekel *Rasmus*.

Obe misijonarki sta se nasmehnili. »Da, res je! On je Kralj kraljev! Ime mu je Jezus Kristus.« *Ōde Craig* je iz torbe potegnila knjigo z modrimi platnicami. »In to je knjiga, ki uči o njem, *Mormoni Raamat*. Mormonova knjiga.«

Z *Em* sta začela brati Mormonovo knjigo vsak dan, preden je šel v šolo. V šoli so v *Rasmusovem* razredu hodili na sprehode v naravo, nakar so šli za dve uri spat. Po šoli sta se z *Em* pogosto sestajala z misijonarkama. Pogovarjali so se o tem, kar sta prebrala v Mormonovi knjigi. Včasih jim je *Em* postregla s *kringlom*, pletenko cimetovega kruha. Ob koncih tedna sta se z *Em* vozila s kolesi ali imela piknik na obali. Včasih sta šla na dolg sprehod v gozd ali ob najljubši reki.

Na enem teh gozdnih sprehodov mu je *Em* povedala, da se hoče krstiti. *Rasmus* se je nasmehnil. Misijonarki sta *Em* prosili, naj moli o tem, ali naj se krsti ali ne. Zdelo se je, da je dobila odgovor!

»In točno vem, kje se bom krstila,« mu je z nasmehom povedala. »Ali uganeš?«

Rasmus je pomislil na lekcije misijonark o krstu. Kazali sta sliko, na kateri je bil Jezus z Janezom Krstnikom v reki. /.../

»V reki!« je vzkliknil. »Najini najljubši reki.«

Rasmus je teden kasneje stal na rečnem bregu z misijonarkama in nekaj drugimi ljudmi iz cerkve. *Em* je bila pripravljena na krst. Popolnoma se je potopila v vodo, prav kakor Jezus. Ko je vstala, se je smehljala. *Rasmus* si je želel ta trenutek za vedno zapomniti – modro vodo, divje rože v zeleni travi in mamin nasmeh.

»Kako se ti je zdelo, ko si se krstila?« je vprašal kasneje, ko so vsi jedli piškote, ki sta jih prinesli misijonarki.

»Čudovito,« je rekla. »Za vedno sem hotela ostati v reki. Počutil sem tako prerojeno.« Tesno ga je objela.

»Za svoj naslednji rojstni dan se hočem krstiti prav kakor ti in Jezus,« ji je povedal. »Tudi jaz bi se rad počutil prerojenega!« ●

Autorica živi v Teksasu v ZDA.